

A v g j ø r e l s e

Avsagt: 28. februar 2022

Saksnr: 5/2019

Domsutvalgets medlemmer **Knut Kolloen**
Kåre Th. Claussen
Nini Ring

Parter: **** Idrettskrets**
v/advokat Morten Justad Johnsen

mot

A

Saken gjelder krav om straff og suspensjon etter NIFs lov kapittel 11.

Styret i ** Idrettskrets (heretter *IK) vedtok 3. desember 2018 å inngi påtale til Domsutvalget for Norges Idrettsforbund og Olympiske og Paralympiske komite (Domsutvalget) mot A. Påtalen gjelder overtredelse av NIFs lov § 11-4 (1) bokstav a, b og i. Det ble lagt ned krav om straff (sak 5/19) og suspensjon (sak 4/19). Påtalebegjæringen ble oversendt Domsutvalget 12. april 2019, og det ble lagt ned følgende påstand:

«A dømmes for overtredelse av NIFs lov § 11-4 (1) bokstav a, b og i, til eksklusjon for en periode domsutvalget finner passende.»

A, født **.**. 1994, var medlem av ** ** [idrettslag] fra høsten 2015 frem til 16. oktober 2018, hvor han drev med idretten **[aktivitet]. De påtalte handlingene skjedde i perioden han var medlem.

Sakens bakgrunn:

Ifølge påtalen fra *IK har flere kvinnelige medlemmer i «** **» (heretter ***)[navn på gruppe i idrettslag] opplevd seksuelle overgrep og seksuell trakassering fra A i tilknytning til idrettslagets aktiviteter og varslet om dette til gruppestyret i ** ** [idrettslag] våren 2018. Gruppestyret gjennomførte derfor to møter med A i april/mai 2018 med tema om hans adferd/oppførsel. A stilte seg delvis uforstående til påstandene, men holdt seg etter møtet borte fra organisert trening/konkurranser i en periode frem til juni 2018. Etter dette gjenopptok han sin deltakelse i ** ** [idrettslag].

I forbindelse med tur til ** [sted] med ** ** [idrettslag] høsten 2018 fortsatte A sin adferd mot flere av de kvinnelige deltakerne, som resulterte i at noen av kvinnene kontaktet Hovedstyret i ** ** [idrettslag] høsten 2018 for å hindre at A kunne fortsette sin adferd.

Hovedstyret kontaktet ** Idrettskrets om saken og idrettskretsen anbefalte klubben å innkalle A til møte for å høre hans versjon. Klubben avholdt møte med A i oktober 2018 hvor han ble orientert om varslene og bedt om å holde seg unna treningen inntil styret hadde behandlet saken. Etter møtet meldte A seg ut av klubben den 16. oktober 2018. ** ** [idrettslag] ba deretter ** idrettskrets om å påtale forholdene til idrettens domsutvalg.

På tidspunktet for påtalebegjæringen hadde fire av kvinnene skriftlig forklart sine hendelser og tre av disse hadde politianmeldt A for forholdene. Disse anmeldelsene danner grunnlag for påtalen. *IK opplyser at alle de fire fornærmede er medlemmer av ** ** [idrettslag] og tilknyttet gruppen ** [navn på gruppe i idrettslag].

Saksforholdet mot de tre fornærmede med initialer MHH, MHL og LFR redegjøres for i gjengivelsen av lagmannsrettsdommen under. Påtalebegjæringen fra *IK gjelder også et fjerde forhold (fornærmet) som ikke er innlemmet i politisaken. Dette gjelder fornærmet B.

Saksforholdet som gjelder henne er gjengitt slik i påtalen:

«Hendelsen skjedde i etterkant av rekrutteringsdagen til BI 23. august 2018, hvor ** ** [idrettslag] hadde stand for å rekruttere medlemmer. B var medlem av administrasjonen til ** ** [idrettslag], og både B og A hadde stått på standen for ** ** [idrettslag]. Hendelsen er ikke politianmeldt. B har gitt følgende beskrivelse av hendelsen:

*'Torsdag 23.august etter rekrutteringsdagen hadde SBIO booket «The Club» og vi i ** ** [idrettslag] hadde fått bord til å dra på utestedet på afterparty. Da spør A om jeg skal ut og om han kan bli med på vors med meg og mine venner. Det vorset vi har planlagt blir avlyst og bestevenninnen og roomien min, C og jeg sier at vi kan ha et vors på takterrassen på BSN for der er det alltid folk. Dette syntes A er en god idé og ønsker å være med. Han sier også at han vil komme til oss litt tidligere. Han kommer da tidligere enn de andre vi tenke kunne komme og skal bare ta en drink nede i hybelen vår før vi går opp for å møte de andre. Så langt kommer vi aldri da C og jeg tar en drink hver, før A sier han skal blande en god drink til oss. Denne drinken har en annen farge enn det vi har drukket tidligere den kvelden. Uten å tenke over dette drikker både C og jeg litt av denne før vi deretter ikke husker noe etter klokken var kvart på åtte. C blir veldig dårlig, kaster opp og blir lagt i sengen. Jeg husker ingenting fra kvelden utenom «bilder» fra ulike episoder den kvelden. Et av bildene er at A tok med meg inn på et rom og sa «vi kan jo bare hooke nå, vet jo at vi kommer til å gjøre det en gang uansett». Jeg vet jeg sa nei til dette, men husker at han kysset meg. Så skulle han ta på puppene mine, og jeg sa tydelig nei. Men han gjorde det likevel. Resten av kvelden husker jeg ingenting, bortsett fra at jeg har ring mange av våre venner i **[sted] i panikk og vært het hysterisk i telefonen. Dette er mennesker jeg aldri ellers hadde ringt. Flere av de har sagt at jeg virket hysterisk, men at jeg snakket «ordentlig» men at ordene som kom ut ikke ga mening. Videre har to av venninnene våre på bygget og en kompis kommet. Dette husker ikke jeg, men de har sagt at de har vært her. De sa han oppførte seg ubehagelig og ekkelt ovenfor alle som kom (hva de legger i dette har jeg ikke helt klarhet i), men han dro i alle fall fra oss når jentene kom.*

*I tillegg opplevde jeg vedkommende som voldelig ovenfor et tilfeldig offer i fadderuken. Han drakk ekstreme mengder alkohol og gikk til angrep ved å slå en tilfeldig gutt på Sentrum Scene siste dag i fadderullan. Vi var på den årlige ** [sted] -turen med ** [aktivitet] og ** [aktivitet] nå i høst og også da var han ufin mot de nye jentene, tok ikke et nei for et nei og brukte vold mot han som prøvde å si i fra om at han måtte si unnskyld for ufin oppførsel (vedkommende som sa i fra er også fra **[aktivitet])'»*

Litt om saksgangen:

I brev av 25. april 2019 oversendte Domsutvalget begjæring om påtale (sak 5/19) og suspensjon (sak 4/19) til A.

Domsutvalget besluttet å avvente videre behandling av sakene 4/19 og 5/19 til det forelå avgjørelse i politisaken. Dette ble formidlet til partene i e-post fra Domsutvalgets sekretariat den 7. november 2019.

I prosesskriv av 16. oktober 2020 opplyste ** Idrettskrets v/advokat Johnsen at A, i Oslo tingretts dom av 28. september 2020, ble dømt til fengsel og erstatning for tre av forholdene påtalen mot ham fra ** Idrettskrets dreier seg om (fornærmet MHH, MHL og LFR). Det fremgår også at han anket dommen.

Den 15. februar 2021 vedtok Domsutvalget å suspendere A i to måneder (sak 4/19). Etter begjæring om forlengelse av suspensjon fra ** Idrettskrets v/advokat Johnsen ble suspensjonen forlenget med to måneder av gangen den 19. april (sak 3/21), 19. juni (sak 8/21), 19. august (sak 12/21), 6. november 2021 (sak 14/21) og 6. januar 2022 (sak 19/21).

I prosesskriv av 14. oktober 2021 opplyste advokat Johnsen at Borgarting lagmannsrett avsa dom i saken den 21. september 2021. Kopi av dommen lå vedlagt. Det fremgår at A ble frikjent for to av tre tiltalepunkter. *IK ba Domsutvalget om å gjenoppta behandlingen av påtalen mot A.

På bakgrunn av prosesskrivet av 14. oktober 2021 ble påtalen (sak 5/19) på nytt oversendt A for tilsvar. A ble også bedt om å gi sitt syn på muntlig forhandling i saken.

Advokat Johnsen opplyste i epost av 21. oktober 2021 at dommen var anket. I e-post av 9. desember 2021 opplyste advokat Johnsen at anken ikke ble tillatt fremmet for Høyesterett.

Dom fra Borgarting lagmannsrett av 21. september 2021

A var tiltalt for følgende:

I Straffeloven § 292, jf. § 291:

for å ha skaffet seg seksuell omgang ved vold eller truende atferd og voldtekten omfattet innføring av penis i skjede.

Grunnlag:

a)

Natt til fredag 15. september 2017 i ** ** [adresse] i ** [sted], førte han en eller flere fingre inn i skjeden til MHH, til tross for at hun forsøkte å dytte han vekk. Deretter la han det ene beinet over hennes og sin kroppsvekt oppå henne så hun ikke kunne røre seg. Han gjennomførte vaginalt samleie med henne til tross for at hun hadde forsøkt å dytte han bort og flere ganger sagt nei. Hun klarte ikke å gjøre motstand og komme seg løs fordi han lå oppå henne og/eller hun stivnet til.

b)

Lørdag 2. februar 2018 mellom kl 03.00 og 06.00 i ** ** [adresse] i ** [sted], tok han tak i MHL, og dyttet henne ned på sengen mens han holdt henne fast i håndleddene og låste beina hennes slik at hun ikke kom seg løs. Deretter gjennomførte han vaginalt samleie med henne mens han holdt henne fast til tross for at hun gjentatte ganger sa nei og at det ikke kom til å skje. Hun klarte ikke å gjøre motstand fordi han var sterkere enn henne og/eller hun ga opp og stivnet til.

II **Straffeloven § 291**

for å ha hatt seksuell omgang med noen som var bevisstløs eller av andre grunner ute av stand til å motsette seg handlingen.

Grunnlag:

Natt til søndag 25. september 2016 på ** ** [adresse] i ** [sted], førte og/eller gned han en eller to fingre mellom kjønnsleppene til LFR, til tross for at hun var ute av stand til å motsette seg handlingen fordi hun var beruset og/eller sov.

A ble i lagmannsrettens dom frikjent for to av tre tiltalepunkter. Han ble frikjent for forholdene mot fornærmede MHH og MHL. A ble imidlertid funnet skyldig i tiltalens post II som gjaldt overtredelse av straffeloven § 291 (seksuell omgang med noen som var bevisstløs eller av andre grunner ute av stand til å motsette seg handlingen), hvor fornærmet var LFR.

Om vurderingen av skyldspørsmålet for tiltalens post II, uttalte flertallet blant annet:

«Flertallet mener at det tiltalte gjorde, faller inn under ‘seksuell omgang’ i straffeloven § 291 bokstav b. Tiltalte var selv ved bevissthet, og han var klar over eller holdt det for overveiende sannsynlig at fornærmede LFR sov og dermed ikke kunne motsette seg handlingen. Han var også klar over at han ved bruk av fingeren hadde seksuell omgang med henne som beskrevet. Tiltalte handlet med forsett, jf. straffeloven § 22 første ledd bokstav b (sannsynlighetsforsett).»

Om straffutmålingen, uttalte lagmannsretten blant annet:

«Tiltalte har gjort seg skyldig i en alvorlig integritetskrenkelse. For fornærmede var det en skremmende og krenkende opplevelse som hun har vært plaget av i ettertid. Det dreier seg om en svært intim og krenkende beføling av kjønnsleppene. Samtidig må det legges til grunn at overgrepet var av kortvarig karakter. Overgrepet innebærer uansett et brudd på den trygghet kvinner bør kunne føle, og hvor fornærmede hadde lagt seg til å sove på sitt eget hotellrom. Tiltalte ble værende i rommet alene med fornærmede som sov, og la seg ved siden av henne, etter at nachspielet var avsluttet.

Lagmannsretten mener at tiltaltes handling ligger i det nedre sjikt av anvendelsesområdet for straffeloven § 291 bokstav b, selv om den for fornærmede var en skremmende og krenkende opplevelse. Straffen kan i utgangspunktet passende settes til fengsel i to år.»

Om vurdering av oppreisingserstatning, uttalte lagmannsretten:

«Lagmannsretten har etter en totalvurdering kommet til at det ut fra de rettslige utgangspunkter som er nevnt over, ikke er grunnlag for oppreisningserstatning. Det vises til den begrunnelse flertallet har gitt vedrørende skyldspørsmålene. Lagmannsretten har vurdert, men finner ikke grunn til å skille mellom de to fornærmede når det gjelder oppreisningserstatningen.»

Partenes anførsler:

*IK, ved advokat Johnsen, har i påtalen av 12. april 2019 i hovedsak anført:

A har opptrådt i strid med NIFs Retningslinjer mot seksuell trakassering og overgrep, vedtatt av Idrettsstyret 2010, pkt. 1, 2, 3 og 7:

«Seksuelle overgrep og seksuell trakassering er totalt uforenlig med idrettens verdier. Det er nulltoleranse for diskriminering og trakassering uansett kjønn, etnisk bakgrunn, livssyn, seksuell orientering og funksjonshemming i norsk idrett. Det er et viktig mål å utvikle toleranse og forståelse og å skape erkjennelse av menneskers likeverd for å unngå diskriminering, trakassering og hets. Alle i idretten bør jobbe for å etablere trygge miljøer og en trygg atmosfære for både barn, unge og voksne. Voksne må respektere utøvernes personlige rom og aldri overskride grensene for akseptabel oppførsel.

Med seksuell trakassering menes uønsket seksuell oppmerksomhet som er plagsom for den oppmerksomheten rammer. Med seksuelle overgrep menes å lure eller påtvinge et annet menneske seksualitet som det ikke ønsker, eller er utviklingsmessig i stand til å gi sitt samtykke til.

Følgende retningslinjer gjelder i hele norsk idrett:

1. Behandle alle med respekt, og avstå fra alle former for kommunikasjon, handling eller behandling som kan oppleves som krenkende.

2. Unngå berøringer som kan oppleves som uønsket.

3. Unngå alle former for verbal intimitet som kan oppleves som seksuelt ladet.

(..)

7. Vise respekt for utøverens, trenerens og lederens privatliv.»

De fire hendelsene er omfattet av nevnte bestemmelser. Ved å ha brutt NIFs Retningslinjer mot seksuell trakassering og overgrep mot fire kvinnelige medlemmer i ** [idrettslag], skal A

dømmes for brudd på NIFs lov § 11-4 (1) bokstav a. Alle hendelsene skjedde i tilknytning til organiserte aktiviteter i regi av ** [idrettslag] og således i idrettslig sammenheng.

A har begått seksuelle overgrep ved å ha samleie med to kvinner mot deres vilje, ha fingrene i vaginaen til en kvinne mot hennes vilje, og kysse og ta på brystene til en kvinne mot hennes vilje. A har derfor opptrådt i strid med NIFs lov § 11-4 (1) bokstav b.

Det fremgår av forarbeidene til bokstav b i forslag 32 til Idrettstinget 2015;

«Med seksuell trakassering menes normalt uønsket seksuell oppmerksomhet som er plagsom for den oppmerksomheten rammer. Med seksuelle overgrep menes normalt enhver fysisk eller psykisk utnyttelse av en annen persons seksuelle integritet.»

Alle hendelsene skjedde i tilknytning til organiserte aktiviteter i regi av ** [idrettslag] og således i idrettslig sammenheng.

A har foretatt handlinger mot flere medlemmer i samme klubb over en periode på to år. Handlingene kan derfor klart skade idrettsarbeidet eller idrettens anseelse, jf. NIFs lov § 11-4 (1) bokstav i.

A har opptrådt med forsett da varslene viser at handlingene ble utført med makt og mot kvinnenens klare protester og vilje.

A har i hovedsak anført:

I telefonsamtale med Domsutvalgets sekretær 2. mai 2019 uttalte A at han ønsket muntlig forhandling i hovedsaken. Videre sa A at han ikke drev med idrett, slik at han ikke kom til uttale seg til suspensjonsspørsmålet. Han understreket imidlertid at han håpet at det at han ikke innga tilsvaret til suspensjonsspørsmålet ikke skulle ha innvirkning på skyldsspørsmålet i hovedsaken.

I telefonsamtale med A den 2. november 2021 opplyste A til Domsutvalgets sekretær at han «sikkert» hadde mottatt den nye oversendelsen om påtale og forlengelse av suspensjon, men at han ikke brydde seg hva som skjer i NIF, og ikke kom til å stille opp på noe.

Domsutvalget bemerker

Domsutvalget finner sakens faktiske side tilfredsstillende opplyst ved de saksdokumentene som foreligger. Muntlig forhandling er ikke nødvendig, noe som heller ikke er krevd av partene.

Skyldsspørsmålet

Det følger av NIFs lov § 11-12 (5) at enhver rimelig tvil skal komme den saken gjelder til gode. Dette innebærer at det samlede bevisresultat må fremstå som bevist ut over enhver rimelig og fornuftig tvil.

Påtalen gjelder fire tilfeller av brudd på NIFs lov § 11-4 (1) bokstav a), b) og i).

Domsutvalget konstaterer innledningsvis at de handlinger påtalen mot A gjelder har idrettslig tilknytning. NIFs lov kommer dermed til anvendelse på forholdene.

Domsutvalget behandler først forholdet overfor LFR fra natt til 25. september 2016. A er ved Borgarting lagmannsretts dom av 21. september 2021 domfelt for voldtekt for dette forholdet. Domsutvalget finner ingen grunn til å gjøre noen annen bevismessig vurdering enn Borgarting lagmannsrett av sakens faktiske sider, og finner det dermed bevist at innklagede hadde seksuell omgang med LFR som på grunn av søvn eller beruselse var ute av stand til å motsettes seg hans handlinger. Domsutvalget viser til bevisvurderingene inntatt i Borgarting lagmannsretts dom som dekkende for Domsutvalgets syn. Forholdet fant sted i samband med en tur til **[sted] i regi av ** [idrettslag], og skjedde således i idrettslig sammenheng.

De handlinger Domsutvalget finner det bevist at A har begått mot LFR fremstår som klare brudd på NIFs lov § 11-4 (1) bokstav b) og NIFs Retningslinjer mot seksuell trakassering og overgrep. Det fremstår som klart at A atferd overfor LFR representer brudd på NIFs regler. Domsutvalget finner det ikke nødvendig å foreta noen nærmere drøftelse knyttet til brudd på NIFs lov § 11-4 (1) bokstav a).

Domsutvalget er ikke i tvil om at A var klar over at LFR ikke hadde samtykket til å ha sex med ham og var ute av stand til å motsette seg den seksuelle omgang han utsatt henne for. Til tross for dette utsatt han henne for de handlinger påtalen gjelder. Han handlet således forsettlig.

A felles for brudd på NIFs lov § 11-4 (1) b) overfor LFR.

Domsutvalget går etter dette over til å behandle de to forholdene A ble frifunnet for av Borgarting lagmannsrett. De to forholdene har slike likhetstrekk at Domsutvalget finner at de kan behandles samlet.

Det er under henvisning til lagmannsrettens bevisvurdering ikke tvil om at A hadde seksuell omgang både med MHH natt til 15. september 2017, og med MHL 2. februar 2018. Den seksuelle omgangen var samleie. Lagmannsretten fant det under dissens ikke strafferettslig bevist at A hadde gjort seg skyldig i forsettlig eller uaktsom voldtekt av de to kvinnene.

Borgarting lagmannsrett uttalte i tilknytning til anklagen om voldtekt av MHH følgende:

Ut fra en samlet vurdering av bevisene kan ikke lagmannsretten se bort fra muligheten for at tiltaltes forklaring om at han ikke oppfattet at fornærmede ikke ønsket den seksuelle omgangen,

og at hun ikke gjorde motstand, er riktig. Det er etter dette ikke grunnlag for å dømme tiltalte for forsettlig voldtekt i henhold til tiltalen. Flertallet kan heller ikke se at bevisene gir grunnlag for å dømme han for grovt uaktsom voldtekt, jf. Straffeloven § 294.

I tilknytning til vurderingen av anklagen om voldtekt av MHL uttalte Borgarting lagmannsrett blant annet følgende:

Selv om fornærmedes forklaring fremstod som troverdig, er det likevel forhold som gjør at flertallet mener at det ikke kan utelukkes at tiltaltes forklaring om at han oppfattet det slik at den seksuelle omgangen var frivillig fra fornærmedes side, og at hun ikke gjorde motstand, er riktig.

Domsutvalget nevner at den strafferettslige frifinnelsen for disse forholdene ikke automatisk innebærer at A skal frifinnes for brudd på NIFs lov.

Domsutvalget konstaterer at A seksuelle omgang med de to kvinnene etter samlinger som er relatert til aktiviteter tilknyttet ** [idrettslag]. Handlingene har således skjedd i idrettslig sammenheng.

Domsutvalget er kommet til at det ikke er tvil om at de handlinger som beskrives i Borgarting lagmannsrett dom, selv om de ikke kvalifiserer til domfellelse for voldtekt, i det minste representerer seksuell trakassering av MHH og MHL, jf. NIFs lov § 11-4 (1) b). A handlet kan bebreides for sin seksuelle opptreden overfor dem og har således i alle fall handlet ukastomt, hvilket er tilstrekkelig til å ha utvis den nødvendige subjektive skyld, jf. NIFs lov § 11-5 (1).

A felles for brudd på NIFs lov § 11-4 (1) b) overfor MHH og MHL.

Domsutvalget går så over til å behandle anklagen om seksuell trakassering mot B 23. august 2018. Dette skal ha skjedd i forbindelse med samling i regi av idrettsforeningen, etter en rekrutteringsdag til BI hvor ** [idrettslag] hadde stand for å rekruttere medlemmer. Handlingene har således skjedd i idrettslig sammenheng.

Dette forholdet skal ha funnet sted etter at idrettsforeningen i mai/april 2018 gjennomførte samtale med A i anledning mottatte klager på hans seksuelle atferd overfor kvinner i idrettsforeningen, jf. forholdene behandlet ovenfor. Samtalen synes ikke å ha fått den ønskede effekt idet A kort tid etter på ny anklages for grenseoverskridende seksuell atferd. Handlingene som påklages ved den siste anledningen består i det minste av uønsket kyssing og beføling av B' bryster. Domsutvalget finner ingen grunn til å tvile på B' beskrivelse av As atferd overfor henne, og legger denne til grunn. Dette er mindre alvorlige anklager enn de Domsutvalget har behandlet ovenfor, men handlingene føyer seg likevel inn i et mønster av hvordan A har opptrådt overfor kvinner.

Domsutvalget er ikke i tvil om at A var klar over at han utsatte B for uønsket seksuell oppmerksomhet og trakassering. Mye tyder på at han, uten at B var klar over det, har blandet noe i hennes drikke som reduserte hennes evne til å oppfatte situasjonen og motsette seg seksuelle tilnærmelser. A var klar over disse forholdene og han handlet således med den nødvendige subjektive skyld.

A felles for brudd på NIFs lov § 11-4 (1) b) overfor B.

Domsutvalget er ikke i tvil om at de handlinger A nå felles for, både hver for seg og samlet, også representerer brudd på NIFs lov § 11-4 (1) i). Idretten, og arenaer som kan knyttes til idretten, skal være trygge slik at enhver på et hvilket som helst nivå kan ta del i det idrettslige fellesskap uten frykt for å bli utsatt for uønsket atferd. Seksuelle krenkelser er åpenbart uønsket atferd, og det er egnet til å skade idrettens anseelse dersom slik atferd ikke sanksjoneres.

Straffutmåling

Det skal utmåles straff for fire tilfeller av seksuelle krenkelser, jf. NIFs lov § 11-4 (1) b). De fire overtredelsene rammes samtidig av lovens § 11-4 (1) a) og i) i idealkonkurrens.

NIFs lov § 11-7 (1) a) til i) oppstiller hvilke straffer som kan idømmes. Bestemmelsen er uttømmende og det er ikke adgang til å idømme andre reaksjoner enn de nevnte. Det er anledning til å kombinere straffereaksjoner. Domsmyndighetene er gitt en anledning til å fastsette den straff som alt tatt i betraktning anses passende.

Allmennpreventive grunner taler for en streng reaksjon i en sak som gjelder flere tilfeller av seksuelle overgrep. A bør for en periode tape retten til å ha valgte eller oppnevnte tillitsverv, tap av retten til å delta i konkurranser og organisert trening og til tap av retten til medlemskap og derav følgende rettigheter i organisasjonsledd tilsluttet Norges Idrettsforbund, jf. NIFs lov § 11-7 (1) d), e) og f).

I NIFD-2016-17 uttalte domsutvalget følgende om straffutmåling i sedelighetssaker:

Det er noe sprikende praksis når det gjelder fastsettelse av tidsperioden for straff ved "sedelighetssaker", j f. blant annet NIFD-2009-3, NIFD-2012-18, NIFD-2013- 16 (alle avgjørelsene ble opprettholdt etter anke til Appellutvalget) og NIFD-2016-28. Tidsperioden varierer i disse avgjørelsene fra 3 år til (livsvarig). Straffen på 3 års utelukkelse i NIFD-2012-18, fremstår med dagens øyne noe mild. Det må også ses hen til at straffen for slike forbrytelser i den alminnelige strafferetten er blitt vesentlig strengere med årene.

Domsutvalget er kommet til at tidsperioden skal settes til 5 år.

Suspensjonstiden skal komme til fradrag, jf. NIFs lov § 11-9 (2). A ble første gang suspendert 15. februar 2021. Tidsperioden løper fra suspensjonstidspunktet.

Dommen er enstemmig.

S l u t n i n g:

A, født **.**. 1994, dømmes for overtredelse av NIFs lov § 11-4 (1) bokstav a), b) og i), til å tape retten til å ha valgte eller oppnevnte tillitsverv, tap av retten til å delta i konkurranser og organisert trening og til tap av retten til medlemskap og derav følgende rettigheter i organisasjonsledd tilsluttet Norges Idrettsforbund, jf. NIFs lov § 11-7 (1) d), e) og f), i 5 – fem – år fra 15. februar 2021.

Knut Kolloen

Kåre Th. Claussen

Nini Ring